

NOTATKA

z posiedzenia Podkomisji do Spraw Zmian Konstytucji

Data posiedzenia: 3 sierpnia 2011 r.

Nr posiedzenia: 9

Posiedzeniu przewodniczył: senator Piotr Zientarski – przewodniczący podkomisji.

Porządek posiedzenia: 1. Dyskusja nad projektem sprawozdania o projekcie ustawy o zmianie Konstytucji RP sejmowej Podkomisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw: o zmianie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, o zmianie ustawy o Trybunale Konstytucyjnym oraz ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych ustaw (*druk sejmowy do druku nr 3399*).

W posiedzeniu uczestniczyli: – senatorowie członkowie podkomisji: Zbigniew Cichoń, Leon Kieres, Bohdan Paszkowski, Krzysztof Piesiewicz, Piotr Zientarski,

– zaproszeni goście:

– ekspert Komisji Ustawodawczej prof. dr hab. Marek Chmaj,

– przedstawiciel Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu: ekspert ds. legislacji dr Marek Jarentowski.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Przewodniczący Piotr Zientarski przedstawił przebieg prac sejmowej podkomisji nadzwyczajnej ds. zmian konstytucji oraz jej sprawozdaniu z dnia 27 lipca 2011 r.

Przedstawiciel Biura Legislacyjnego dr Marek Jarentowski poinformował o zakresie zmian oraz przedstawił wątpliwości do projektu ustawy o zmianie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zawarty w druku sejmowym nr 3399. Wskazał, że jedynie 2 z 4 zmian są związane z przepisami dotyczącymi relacji Polska-UE, pozostałe zaś zmiany są drobne, redakcyjne i mogłyby zostać wprowadzone przy innej nowelizacji Konstytucji.

Prof. Marek Chmaj wyraził swoje krytyczne stanowisko, co do potrzeby zmian zawartych w projekcie. Podniósł ponadto brak konieczności wprowadzenia kontroli prewencyjnej umów międzynarodowych w sytuacji istnienia działającego mechanizmu kontroli następczej.

W podobnym tonie wypowiedzieli się senatorowie Leon Kieres, Bohdan Paszkowski, Krzysztof Piesiewicz oraz Piotr Zientarski, którzy podnosili wątpliwości co do celowości wprowadzania zmian jak i samego brzmienia przepisów.

Senatorowie w pełni podzieli obawy ekspertów co znalazło wyraz w przyjętym stanowisku – opinii skierowanej do Komisji Ustawodawczej. Podkomisja wyraziła swe wątpliwości w trzech punktach.

Po pierwsze, jeśli zamiarem ustawodawcy było wskazanie w art. 190a ust. 1 trzech podmiotów jako uprawnionych do samodzielnego inicjowania kontroli prewencyjnej umów międzynarodowych, to powinien być zastosowany spójnik „lub” zamiast „i”.

Po drugie, przeniesienie dotychczasowej treści normatywnej zawartej w art. 133 ust. 2 do art. 190a ust. 1, może ograniczyć możliwość interpretowania uprawnienia Prezydenta RP do inicjowania prewencyjnej kontroli umów międzynarodowych poprzez art. 133 ust. 3, który nakłada na Prezydenta obowiązek współdziałania w zakresie polityki zagranicznej (a więc w zakresie art. 133 ust. 1 i 2) z członkami Rządu.

Po trzecie, zaproponowane w art. 190a ust. 1 progi liczbowe dla grupy posłów (115) i senatorów (25) do inicjowania prewencyjnej kontroli umów międzynarodowych, nie odpowiadają proporcjom wyrażonym

w art. 191 ust. 1 pkt 1 dotyczącym kontroli następczej (50 posłów, 30 senatorów); dla grupy posłów kontrola prewencyjna staje się trudniejsza proceduralnie, a dla grupy senatorów łatwiejsza.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingową.

Sporządzono w Biurze Prac Senackich